

Sygn. akt I C 303/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Lucyna Kazimierzuk

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko B. B.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I pozbawia wykonalności w części w pkt III-im tytuł wykonawczy w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 kwietnia 2010 r. w sprawie I Ns 1021/09 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 3 lutego 2011 r. co do kwoty 11 308,28 zł (jedenaście tysięcy trzysta osiem zł 28/100) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 10 000 (dziesięć tysięcy) zł od dnia 24 grudnia 2010 r. i od kwoty 1 308,28 zł (jeden tysiąc trzysta osiem zł 28/100) od dnia 1 października 2010 r.;

II oddala dalej idące powództwo;

III zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2 400 (dwa tysiące czterysta) zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 303/12

UZASADNIENIE

Powód J. B. wniósł o pozbawienie w części tj. w pkt III wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 kwietnia 2010 r. sygn. akt I Ns 1021/09 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem z dnia 3 lutego 2011 r. zasądzonego od powoda J. B. na rzecz pozwanej B. B. kwotę 26 415,25 zł płatną w ratach, pierwsza w kwocie 16 415,25 zł płatna w terminie 7 dni od uprawomocnienia się postanowienia, druga w kwocie 10 000 zł płatna w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat i zasądzenie na rzecz powoda od pozwanej kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na pisemne wezwanie pełnomocnika pozwanej M. S. wpłacił na rachunek bankowy podany przez pełnomocnika kwotę 15 106,97 zł jako pierwszą ratę wymienioną w pkt III powołanego postanowienia potrącając kwoty 500 zł i 600 zł jako zasądzone koszty postępowania o podział majątku i procesu rozwodowego. Powód wskazał, że od postanowienia o podziale majątku została wniesiona apelacja przez pozwaną, która została oddalona i zasądzone od niej koszty postępowania 1 800 zł i następnie powód wystąpił do pełnomocnika pozwanej J. K. o wskazanie konta bankowego lub sposobu uiszczenia II raty wynikającej z postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 kwietnia 2010 r. Powód podniósł, że otrzymał pismo od pozwanej, że nie otrzymała ona wpłaty I raty oraz wezwała powoda do uiszczenia obu rat. Powód podał, że wpłacił pozwanej kwotę 8 408,28 zł stanowiącą II ratę spłaty w dniu 21 grudnia 2010 r. pomniejszając ratę 10 000 zł o koszty postępowania apelacyjnego 1 800 zł

i zawiadomił pozwaną o potrąceniu. Powód wskazał, że pierwszą wpłatę w kwocie 15 106,97 zł wpłacił na rachunek bankowy M. S., ponieważ był on pełnomocnikiem pozwanej w sprawie o podział majątku wspólnego, a powód nie otrzymał od niego odwołania pełnomocnictwa, w związku z czym spełnił świadczenie do rąk zgodnie z wezwaniem. Powód wskazał, że mimo spełnienia świadczenia, z wniosku pozwanej została wszczęta egzekucja przeciwko powodowi na podstawie tytułu wykonawczego stanowiącego postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 kwietnia 2010 r. w sprawie I Ns 1021/09, a komornik dokonał zajęcia wierzytelności i rachunku bankowego. W ocenie powoda, skoro po powstaniu tytułu egzekucyjnego zobowiązanie wygasło na skutek jego spełnienia przez powoda, to powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu przyznając, że otrzymała kwotę 8 408,28 zł oraz wskazała, że powód miał prawo potrącić kwoty 600 zł, 500 zł i 1 800 zł tytułem kosztów procesu o rozwód i kosztów postępowania o podział majątku, a zatem do zapłaty pozostaje kwota 15 106,97 zł. Pozwana podniosła, że powód przelał tę kwotę M. S., lecz nie miał on pełnomocnictwa pozwanej do odbioru pieniędzy, z czego powód zdawał sobie sprawę i wiedział, że pozwana nie upoważniłaby M. S. do odbioru pieniędzy.

Na rozprawie w dniu 4 czerwca 2012 r. pełnomocnik pozwanej uznał powództwo częściowo do kwoty 11 308,28 zł, tj. co do różnicy między kwotą 26 415,25 zł a kwotą 15 106,97 zł wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałej części i o zasądzenie pełnej kwoty kosztów procesu, bowiem pozwana przy pierwszej czynności uznała częściowo powództwo.

W piśmie z dnia 20 lutego 2013 r. pozwana zaprzeczyła, jakoby po otrzymaniu informacji o przekazaniu pieniędzy na rachunek bankowy M. S. rzekomo zaakceptowała post factum taki stan rzeczy i wyraziła zgodę na dysponowanie tą kwotą przez M. S.. Pozwana wskazała, że o przekazaniu przedmiotowej kwoty dowiedziała się nie od M. S., lecz od powoda pod koniec 2010 r., natomiast w rozmowie z bratem w tej kwestii, nie umiał on jej wyjaśnić, dlaczego przyjął pieniądze, ani co z nimi zrobił.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2010 r. w sprawie I Ns 1021/09 Sąd Rejonowy w Kłodzku dokonał podziału majątku wspólnego J. B. i B. B. zasądzając od powoda J. B. na rzecz pozwanej kwotę 26 415,25 zł tytułem spłaty, płatną w dwóch ratach: pierwsza rata w kwocie 16 415,25 zł w terminie 7 dni od uprawomocnienia się postanowienia, druga rata w kwocie 10 000 zł płatna w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Ponadto zasądzono od B. B. na rzecz powoda kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Dowód:

- postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15.04.2010 r. w aktach tut. Sądu I Ns 1021/09 – k.55

W sprawie o podział majątku wspólnego powoda i pozwanej M. S. był pełnomocnikiem B. B..

Dowód:

- znajdujące się w aktach I Ns 1021/09 pełnomocnictwo dla M. S. – k.18 akt I Ns 1021/09

Początkiem maja 2010 r. pod dom powoda przyjechał M. S. i wręczył powodowi pismo datowane na 7 kwietnia 2010 r. skierowane do powoda, w którym M. S. określając się jako pełnomocnik B. B. wskazał numer konta, na które powód miał wpłacić kwotę 26 415,25 zł zgodnie z nieprawomocnym postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2010 r. w sprawie I Ns 1021/09. Powód wiedząc, że M. S. był pełnomocnikiem B. B. w sprawie o podział majątku wspólnego, nie pytał go, czyje to konto.

Dowód:

- pismo z dnia 07.04.2010 r. – k.11

- zeznania powoda – k.226

W dniu 12 maja 2010 r. powód wpłacił na wskazany w piśmie M. S. numer rachunku bankowego kwotę 15 106,97 zł tytułem I raty spłaty dla B. B..

Dowód:

- dowód wpłaty – k.12

- wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 11.06.2007 r. – k.8

- zeznania powoda – k.226

W czerwcu 2010 r. powód otrzymał odpis apelacji i pojechał do M. S. spytać, dlaczego został wprowadzony w błąd. M. S. wskazał powodowi, by się nie martwił, ponieważ gdy pozwana przyjedzie do Polski, to on przekaże jej pieniądze.

Dowód:

- zeznania powoda – k.226

Sąd Okręgowy w Świdnicy postanowieniem z dnia 23 września 2010 r. oddalił apelację pozwanej od postanowienia z dnia 15 kwietnia 2010 r. i zasądził od niej na rzecz powoda kwotę 1 800 zł tytułem kosztów postępowania. Postanowieniu Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 kwietnia 2010 r. nadano klauzulę wykonalności.

Dowód:

- postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 23.09.2010 r. – k.9

- postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności – k.10

Powód pismem z dnia 3 listopada 2010 r. zwrócił się do pełnomocnika B. B. adwokata J. K. o wskazanie konta bądź sposobu uiszczenia drugiej raty na rzecz B. B. zgodnie z pkt III-im postanowienia.

Dowód:

- pismo powoda z dnia 03.11.2010 r. – k.13

- potwierdzenie odbioru i nadania – k.14

- zeznania powoda – k.226 - 227

Pozwana B. B. pismem z dnia 19 listopada 2010 r. poinformowała powoda, że nic jej nie wiadomo o uiszczeniu pierwszej raty, ponieważ nie otrzymała żadnych pieniędzy od powoda i zwróciła się o uiszczenie pierwszej i drugiej raty określając numer konta w (...) S.A. I Oddziale w K..

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 19.11.2010 r. – k.15 – 16

W dniu 21 grudnia 2010 r. powód dokonał wpłaty kwoty 8 408,28 zł tytułem II raty spłaty potrącając kwotę

Dowód:

- dowód i potwierdzenie wpłaty z dnia 21.12.2010 r. – k.17

Powód zawiadomił prokuraturę o tym, że M. S. zagarnął pieniądze z pierwszej raty spłaty dla siebie.

Dowód:

- zeznania powoda – k.227

W styczniu 2012 r. powód otrzymał od komornika wzywające go do zapłaty zadłużenia na rzecz B. B..

Dowód:

- zeznania powoda – k.227

Pismem z dnia 16 lutego 2012 r., które wpłynęło do komornika prowadzącego egzekucję w dniu 28 lutego 2012 r. pozwana cofnęła w części wniosek egzekucyjny przeciwko powodowi co do kwoty 9 008,28 zł podtrzymując wniosek o prowadzenie egzekucji co do kwoty 15 106,97 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 13 515,25 zł od dnia 1 października 2010 r. do dnia 21 grudnia 2010 r., od kwoty 5 106,97 zł od dnia 22 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty i od kwoty 10 000 zł od dnia 24 października 2010 r. do dnia zapłaty.

Dowód:

- pismo wierzycielki z dnia 16.02.2012 r. – k.32 – 33 (oryginał - akta komornika Km 18/12)

Sąd Rejonowy w Kłodzku prawomocnie wyrokiem zaocznym z dnia 28 października 2013 r. uznał M. S. za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że od 7 do 12 maja 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15 106,97 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd poprzez powołanie się na upoważnienie swojej siostry B. B. do odbioru zasądzonej postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 kwietnia 2010 r. w sprawie I Ns 1021/09 pierwszej raty zobowiązania pieniężnego w kwocie 16 415,25 zł na podany numer swojego konta bankowego, czym doprowadził do przelewu kwoty 15 106,97 zł działając na szkodę J. B., to jest za czyn z art.286 § 1 k.k. Jednocześnie sąd karny na podstawie art.46 § 1 k.k. zobowiązał M. S. do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. B. kwoty 22 791,14 zł.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 28.10.2013 r. w sprawie VI K 578/13 – k.223

Powód w oparciu o wyrok karny prowadzi egzekucję przeciwko M. S. w zakresie dotyczącym naprawienia szkody. Na dzień 15 maja 2014 r. na rzecz powoda została wyegzekwowana od M. S. kwota 1 071,64 zł.

Dowód:

- karta rozliczeniowa w sprawie Km 7133/13

Sąd zważył, co następuje:

W świetle przeprowadzonych dowodów stwierdzić należy, że powództwo jest zasadne w części.

Zgodnie z przepisem art.840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W odniesieniu do przeprowadzonych dowodów i powołanego przepisu Sąd ustalił, że powód spełnił świadczenie na rzecz pozwanej B. B. w kwocie 11 308,28 zł. Powód zobowiązany był do zapłaty kwoty 26 415,25 zł w dwóch ratach, I – 16 415,25 zł w terminie 7 dnia od daty uprawomocnienia się postanowienia o podziale majątku wspólnego, II – 10 000 zł w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia. Postanowienie uprawomocniło się 23

września 2010 r., a zatem I rata była wymagalna 30 września 2010 r., natomiast II-ga 24 grudnia 2010 r. Powodowi przysługiwały łącznie koszty procesu i postępowania w kwocie 2 900 zł, ponieważ kwota 600 zł to koszty procesu wynikające z wyroku rozwodowego, a kwoty 500 zł i 1 800 zł to koszty postępowania wynikające z postanowień w sprawie o podział majątku wspólnego. Powód miał więc prawo potrącić te koszty ze spłaty z tytułu podziału majątku wspólnego. Pozwana nie kwestionowała potrącenia. Powód wpłacając w dniu 21 grudnia 2010 r. kwotę 8 408,28 zł oraz potrącając łącznie koszty 2 900 zł spowodował, że jego zobowiązanie co do kwoty 11 308,28 zł wygasło. Okoliczności te wynikają z dowodu wpłaty kwoty 8 408,28 zł na rachunek bankowy pozwanej wskazany w piśmie z dnia 19 listopada 2010 r. oraz z zeznań powoda, a nadto nie były kwestionowane przez pozwaną. Z tego względu w tej części pozbawił wykonalności w pkt III-im tytuł wykonawczy postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 kwietnia 2010 r. w sprawie I Ns 1021/09 wraz z odsetkami liczonymi od kwoty 10 000 zł od dnia 24 grudnia 2010 r., ponieważ kwota 8 408,28 zł została wpłacona przed upływem terminu 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie podziału majątku wspólnego oraz odsetkami od kwoty 1 308,28 zł od dnia 1 października 2010 r., ponieważ w terminie 7 dni od daty prawomocności zobowiązanie w kwocie 1308,28 zł nie istniało, przy uwzględnieniu, w jaki sposób powód dokonał potrącenia z drugiej raty spłaty i z tego względu odsetki nie należą się od tej kwoty z pierwszej raty spłaty od dnia 1 października 2010 r.

W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu w związku przepisem art. 91 k.p.c., bowiem powód nie udowodnił, że kwota 15 106,97 zł została przekazana pozwanej tytułem spłaty I raty spłaty z tytułu podziału majątku wspólnego. Przede wszystkim, abstrahując obecnie od wyroku sądu karnego stwierdzić należy, że powód spełnił świadczenie do rąk osoby nieuprawnionej, ponieważ M. S., który był pełnomocnikiem procesowym pozwanej w sprawie o podział majątku wspólnego prowadzonej pod sygn. akt I Ns 1021/09 nie był umocowany do odbioru spłaty z tytułu podziału majątku, wszak z przepisu art. 91 k.p.c. wynika, że pełnomocnictwo procesowe obejmuje z samego prawa umocowanie do: 1) wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych, nie wyłączając powództwa wzajemnego, skargi o wznowienie postępowania i postępowania wywołanego ich wniesieniem, jako też wniesieniem interwencji głównej przeciwko mocodawcy; 2) wszelkich czynności dotyczących zabezpieczenia i egzekucji; 3) udzielenia dalszego pełnomocnictwa procesowego adwokatowi lub radcy prawnemu; 4) zawarcia ugody, zrzeczenia się roszczenia albo uznania powództwa, jeżeli czynności te nie zostały wyłączone w danym pełnomocnictwie; 5) odbioru kosztów procesu od strony przeciwnej.

W związku z tym stwierdzić jednoznacznie należy, że powód bezpodstawnie przekazał pierwszą ratę spłaty pełnomocnikowi B. B. M. S., ponieważ na mocy pełnomocnictwa udzielonego w sprawie I Ns 1021/09 był on jedynie pełnomocnikiem procesowym, które ze swej istoty, zgodnie z powołanym przepisem nie obejmowało odbioru należności innych niż koszty procesu, przy czym wskazać wypada, że pozwanej żadne koszty procesu od powoda nie przysługiwały. Powód z tego względu nie spełnił świadczenia na rzecz pozwanej w zakresie pierwszej raty spłaty przy uwzględnieniu potrącenia kosztów procesu i postępowania, lecz spełnił je do rąk osoby nieuprawnionej. Powód, dbając o swe interesy, winien był zażądać od M. S., po otrzymaniu pisma opatrzonym datą 7 kwietnia 2010 r., pełnomocnictwa do odbioru rat spłaty, tym bardziej, że pismem tym został wezwany do zapłaty I raty spłaty, która była niewymagalna, ponieważ postanowienie o podziale majątku wspólnego było nieprawomocne. Ponadto, jak wynika z zeznań powoda, podczas spotkania z M. S. przed domem powoda nie spytał M. S., kto jest posiadaczem wskazanego w piśmie rachunku bankowego. Te zeznania jednak pozostają w sprzeczności z dowodem wpłaty pierwszej raty z dnia 12 maja 2010 r., bowiem wynika z niego, że powód wpisując tytuł wpłaty wpisał „na konto w/w pełnomocnika” wiedział, że jest to rachunek bankowy M. S.. Powoływanie się powoda na dowód w postaci pisma z dnia 7 kwietnia 2010 r. podpisanego przez M. S. 7 maja 2010 r. nie może zmieniać oceny stanu faktycznego, z którego wynika, że pozwana nie otrzymała kwoty spłaty pierwszej raty. Powód zupełnie zignorował fakt, że w dacie wręczenia mu pisma 7 maja 2010 r. postanowienie z dnia 15 kwietnia 2010 r. było jeszcze nieprawomocne, a więc nie był zobowiązany do spełnienia świadczenia, a nadto świadek M. S. powinien był przedstawić pełnomocnictwo od pozwanej do odbioru kwoty spłaty. W ocenie Sądu, zeznania powoda powołującego się na sytuację materialną pozwanej związaną z leczeniem i rehabilitacją, upadłością konsumencką, która skłoniła go do wcześniejszej wpłaty I raty w żaden sposób nie pozwalają na uznanie, że powód wykonał w tym zakresie zobowiązanie i wpłata pierwszej raty była skuteczna powodując spełnienie świadczenia. Wskazać należy, że na tę ocenę nie wpływają również zeznania świadka M. S., który przyznał,

że otrzymał pierwszą wpłatę i dwukrotnie składając zeznania podał, że kwoty tej nie przekazał pozwanej. Zeznania świadka M. S. wskazującego, że powód miał uzgodnić z B. B. dokonanie na rzecz świadka darowizny kwoty ponad 15 000 zł są zupełnie niewiarygodne w odniesieniu do dowodu wpłaty kwoty 15 106,97 zł, na którym wskazano, iż jest to kwota tytułem „I rata spłaty dla B. B. wg. postanowienia sygn.. akt I Ns 1021/09 z dnia 15.04.2010 r. na konto w/ w pełnomocnika”, nie zaś darowizna na rzecz M. S.. Ponadto z pisma z dnia 7 kwietnia 2010 r., na którym widnieje odrębna data 7 maja 2010 r. wywnioskować można, że to M. S. powołując się na pełnomocnictwo B. B. wskazał numer konta. Brak jest jakiegokolwiek dokumentu potwierdzającego, że to powód zwrócił się do M. S. o wskazanie właśnie jego konta, a nie pozwanej. Ponadto, świadek zeznał, że powód nie mówił mu, by pieniądze przekazał siostrze, co jednak jest sprzeczne z wyżej wspomnianą adnotacją na dowodzie wpłaty, z której jednoznacznie wynika, że była to wpłata I raty spłaty. Wskazać również wypada, że wersji świadka M. S. nie potwierdzają również w przeważającej części zeznania świadka M. K., która podała, że nie słyszała, by ktoś mówił, że pieniądze te będą darowizną dla M. S. i powołała się na adnotację na przelewie.

Zdaniem Sądu, zeznania świadka M. K. w przeważającej części są bez znaczenia dla istoty niniejszej sprawy, ponieważ dotyczą sposobu prowadzenia rozmów z pozwaną, posiadanych środków i możliwości przekazania na rzecz B. B. I raty spłaty, przy czym przekazanie tych środków nie nastąpiło. Zeznania te są niewiarygodne co do tego, że to powód nalegał na M. S., by dokonać spłaty pierwszej raty i że chciał wskazania numeru rachunku pełnomocnika, a nie pozwanej. Żaden dowód oprócz, w ocenie Sądu uzgodnionej przez świadków wersji zdarzenia, tego nie potwierdza. Wręcz przeciwnie, pismo z dnia 7 kwietnia 2010 r. wskazuje inicjatywę M. S. dotyczącą wpłaty I raty.

Zarówno te zeznania, jak i zeznania świadka M. S. należy ocenić krytycznie w odniesieniu do wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 28 października 2013 r. w sprawie VI K 578/13, na podstawie którego M. S. został prawomocnie skazany za przestępstwo oszustwa. Wyrok ten na podstawie art.11 zd. 1 k.p.c. wiąże sąd cywilny, ponieważ zgodnie z tym przepisem ustalenia wydane w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. W odniesieniu do tego orzeczenia i obowiązku naprawienia szkody w nim zawartego wskazać należy, że obecnie powód prowadzi egzekucję przeciwko M. S. należności związanej m.in. z nienależną wpłatą 15 106,97 zł. Wynika to z faktu wpłaty I raty powoda na rzecz osoby nieuprawnionej – M. S., który tej wpłaty nie przekazał pozwanej.

W kontekście wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 28 października 2013 r. i związania nim Sądu w niniejszej sprawie, przesłuchiwanie pozwanej B. B. stało się zbędne. Niezależnie od tego, Konsul Generalny RP w C. poinformował, że wezwanie na przesłuchanie pozwanej przed konsulem zostało odesłane przez pocztę amerykańską z dopiskiem „korespondencja nieodebrana”, na potwierdzenie czego do pisma dołączono kserokopię przesyłki do pozwanej (k.148 akt sprawy). Z tych względów Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanej.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda z protokołów przesłuchań M. K. i M. S. w sprawie 2Ds.663/12, ponieważ Sąd przeprowadził zgodnie z zasadą bezpośredniości dowód z zeznań tych świadków. Dopuszczenie dowodów z wnioskowanych protokołów stanowiłoby naruszenie przepisów o przeprowadzaniu dowodów bezpośrednio przez Sąd prowadzący postępowanie.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając je od powoda na rzecz pozwanej, bowiem pozwana w części uznała powództwo przy pierwszej czynności, a powód nie wzywał jej wcześniej do ograniczenia tytułu wykonawczego, a w pozostałej części podlegało oddaleniu. Zatem pozwanej należą się koszty zastępstwa procesowego jej pełnomocnika będącego adwokatem ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, które stanowi wysokość stawki minimalnej. Sąd nie dopatrył się przesłanek zasądzenia tychże kosztów w wysokości dwukrotności stawki minimalnej, ponieważ nie sposób uznać, by w rozstrzyganej sprawie nakład pracy pełnomocnika był duży i by sporządzał obszerne pisma procesowe. Zwrócić należy uwagę, że pełnomocnik pozwanej nie sporządził odpowiedzi na pozew, w toku sprawy zostały sporządzone dwa krótkie pisma dotyczące kwestii obywatelstwa i przesłuchania pozwanej przed konsulem. Nie stanowią one o dużym nakładzie pracy pełnomocnika pozwanej. Okoliczności powołane przez pełnomocnika przy wniosku o zasądzenie dwukrotności stawki minimalnej tj. długotrwałość procesu i wielowątkowość nie zostały wskazane jako podstawy

w powołanym rozporządzeniu uzasadniające podwyższenie kosztów zastępstwa procesowego. W ocenie Sądu, twierdzenie o wielowątkowości procesu nie znajduje potwierdzenia w prowadzonym postępowaniu dowodowym. Z tych względów Sąd ustalił wysokość kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł. Brak jest również do zasądzenia tych kosztów powiększonych o stawkę podatku od towarów i usług, wszak pełnomocnik pozwanej był pełnomocnikiem z wyboru, nie z urzędu (§ 2 ust. 3 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłaty, o których mowa w ust. 1, sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach).